

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Ναυπάκτου για την Κυριακή Δ' Λουκά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Με τίτλο “Η εκκλησιαστική διδαχή «ο σπόρος εστίν ο λόγος του Θεού»” (ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού), ο [Μητροπολίτης Ναυπάκτου](#) και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεου εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή Δ' Λουκά.

“Πολλοί συγκινούνται από το κοινωνικό έργο και παραγνωρίζουν το κήρυγμα της Εκκλησίας. Θέλουν την Εκκλησία να παύσει να ενδιαφέρεται για το κήρυγμα, και γι’ αυτήν την λατρεία ακόμη, και να ασχολείται με την κοινωνική προσφορά. Αυτό, όμως, συνιστά πραγματική άγνοια. Γιατί η Εκκλησία με την θεία διδαχή ξεπερνά την κοινωνική εργασία και αναπτύσσει την **φιλανθρωπία**. Το κήρυγμα του θείου λόγου, όταν συνδέεται με την θεία Ευχαριστία και εμπνέεται από την ατμόσφαιρά της, είναι η μεγαλύτερη προσφορά στον άνθρωπο”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Αγαπητοί αδελφοί,

Η ερμηνευτική διδασκαλία της παραβολής του Σπορέως και η διασάφηση ότι ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού, είναι ένα από τα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, που αξιώθηκαν και αξιώνονται να γνωρίσουν οι μαθητές της ουράνιας αυτής Βασιλείας. Αυτή είναι η μεγάλη αξία του κηρύγματος μέσα στον χώρο της Εκκλησίας. Είναι αποκάλυψη και ερμηνεία των μυστηρίων της Βασιλείας του Θεού, σε αυτούς που την αναζητούν. Είναι μια πραγματική ιερουργία, μια μεταμορφωτική δύναμη. Αυτή η βασική διδασκαλία θα ερμηνευθή στα επόμενα.

Σε κάθε ευχαριστιακή και λατρευτική σύναξη γίνεται ανάγνωση των ευαγγελικών και αποστολικών περικοπών, που επελέγησαν από την Εκκλησία και έπειτα ακολουθεί η ερμηνεία τους.

Έτσι, ο λόγος του Λόγου έχει ζωή, δύναμη μεταμορφωτική. Όταν αυτός ο λόγος αναλύεται στην θεία Λειτουργία από τους αγίους, που ενώθηκαν με τον Λόγο Χριστό, συντελεί στην πνευματική καρποφορία των Χριστιανών, αν και αυτοί διαθέτουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Το κήρυγμα είναι αναπόσπαστο τμήμα της θείας Λειτουργίας και της Λατρείας και μέσα στην ατμόσφαιρά τους πρέπει να γίνεται.

Λέγεται αυτό γιατί, δυστυχώς, πολλοί Χριστιανοί θεωρούν το κήρυγμα ως ένα ξένο στοιχείο μέσα στην θεία Λειτουργία. Και όταν έρχεται η ώρα του κηρύγματος δυσανασχετούν κατά ποικίλους τρόπους. Βέβαια, έχει μεγάλη σημασία το τι λέγεται και από ποιόν λέγεται το κήρυγμα. Αυτό θα το δούμε πιο κάτω.

Εδώ πρέπει να τονισθή η αλήθεια ότι συνήθως δεν θέλουν να ακούνε κήρυγμα όσοι έχουν μάθει να ζούν συναισθηματικά μέσα στην Λατρεία, όσοι δεν αισθάνονται την Ενορία ως οικογένεια, και την Εκκλησία ως Σώμα Χριστού, όσοι αισθάνονται την θεία Λειτουργία σαν μια αλλαγή παραστάσεων και σαν μια Κυριακάτικη αναψυχή και ξεχνούν ότι στην θεία Λειτουργία προσφέρουμε όλη μας την ζωή και έπειτα όλη μας η ζωή λειτουργείται κανονικά και φυσικά.

Την αξία του κηρύγματος την έχουν αντιληφθή οι Χριστιανοί που έζησαν την μυστική ζωή της Εκκλησίας, εκείνοι που δεν την θεωρούν ως έναν κατεστημένο θεσμό, αλλά ως Σώμα Χριστού και κοινωνία θεώσεως. Ο Απόστολος Παύλος αναλύει την ενέργεια του λόγου του Θεού. Ο λόγος του Θεού, ως ενέργεια του Λόγου, έχει δύναμη, γι' αυτό, όπως γράφει, «ζων ο λόγος του Θεού και ενεργής και

τομώτερος υπέρ πάσαν μάχαιραν δίστομον και διικνούμενος άχρι μερισμού ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών» (Εβρ. δ΄, 12).

Στον άνθρωπο που έχει προετοιμασθή κατάλληλα ο λόγος του Θεού ενεργεί βαθιά, εισέρχεται μέσα σε όλη του την ύπαρξη και τον μεταμορφώνει, τον τρέφει και τον ζωογονεί. Ο λόγος του Θεού, που προέρχεται από τον ίδιο τον Θεό ή από ανθρώπους που είναι ενωμένοι μαζί Του, είναι ζωοποιός, φέρει τον άνθρωπο σε βαθιά μετάνοια και φωτοποιεί την ύπαρξή του.

Σε μια ομιλία του ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς παρακαλεί τους ακροατές του να συντείνουν και να ανατείνουν το όμμα της διανοίας τους προς το φως του ευαγγελικού κηρύγματος για να μεταμορφωθούν, και αφού δεχθούν την θεία αίγλη, να γίνουν σύμμορφοι «ομοιώματι της δόξης του Κυρίου».

Κατά τον ίδιο άγιο Πατέρα, όπως κατά την Μεταμόρφωση του Κυρίου το πρόσωπό Του έλαμψε σαν τον ήλιο και τα ιμάτια Του έγιναν λευκά σαν το φως (Ματθ. ιζ΄, 2), έτσι και το γράμμα του λόγου, που είναι το ιμάτιο του Χριστού, κάτω από το οποίο υπάρχει η θεότητα του Χριστού «λευκόν μεν ον και σαφές, άμα δε και στίλβον και λαμπρόν και οίον μαργαρώδες· μάλλον δε θεοπρεπές και ένθεον τοις εν πνεύματι τα του Πνεύματος ορώσι».

Η παρομοίωση του λόγου του Θεού με τον σπόρο εκφράζει μια βαθιά έννοια. Όπως ο σπόρος εξωτερικά δεν δείχνει κάτι σπουδαίο, εσωτερικά όμως κρύπτει μεγάλες δυνάμεις που μπορούν με ορισμένες προϋποθέσεις να εκδηλωθούν, έτσι και ο θείος λόγος εξωτερικά φαίνεται πτωχός, αδύνατος εν σχέσει με τους άλλους περίτεχνους ανθρωπίνους λόγους, αλλά όμως κρύβει τέτοιες δυνάμεις μέσα του, που, όταν τις δη κανείς, εκπλήσσεται. Κάτω από τον λόγο του Θεού υπάρχει η Χάρη του Θεού που αναγεννά τον άνθρωπο.

Έτσι εξηγείται ότι από μερικές φράσεις του Ευαγγελίου ή από μερικές φράσεις ενός κηρύγματος μεταστρέφονται ψυχές και πιστεύουν στον Χριστό. Όταν, λοιπόν, ο λόγος του Θεού προσφέρεται καθαρά και όταν ακούγεται καθαρά, αναγεννά τους ανθρώπους.

Το κήρυγμα δεν είναι ένας ανθρώπινος λόγος που καταναλίσκεται στην ανάπτυξη ωραίων ιδεών, στην προβολή εκπληκτικών συνθημάτων ή διαφημίσεων, στην παρουσίαση φιλοσοφικών εννοιών και στοχασμών, αλλά είναι θείος λόγος που αποβλέπει στην σωτηρία των πιστών. Όταν υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις, δηλαδή ειλικρίνεια, αναζήτηση πραγματική, καλλιεργημένο χωράφι, τότε καρποφορεί ο σπόρος του Θεού με εκπληκτικά αποτελέσματα.

Αντίθετα, σε αυτούς που σκέπτονται μόνον την παρούσα ζωή, με τις φροντίδες, τις μέριμνες, και την αλαζονεία του πλούτου, ο λόγος του Θεού παραμένει άκαρπος. Εδώ βλέπουμε την θεολογική έννοια της συνέργειας. Δηλαδή, πρέπει να συνεργήση και ο άνθρωπος για να ανατείλη μέσα του ο ήλιος της σωτηρίας.

Πολλοί συγκινούνται από το κοινωνικό έργο και παραγνωρίζουν το κήρυγμα της Εκκλησίας. Θέλουν την Εκκλησία να παύση να ενδιαφέρεται για το κήρυγμα, και γι' αυτήν την λατρεία ακόμη, και να ασχολήται με την κοινωνική προσφορά. Αυτό, όμως, συνιστά πραγματική άγνοια. Γιατί η Εκκλησία με την θεία διδαχή ξεπερνά την κοινωνική εργασία και αναπτύσσει την φιλανθρωπία.

Το κήρυγμα του θείου λόγου, όταν συνδέεται με την θεία Ευχαριστία και εμπνέεται από την ατμόσφαιρά της, είναι η μεγαλύτερη προσφορά στον άνθρωπο.

Να δεχόμαστε στην καθαρή καρδιά μας τον λόγο του Θεού, για να καρποφορή πλούσια.

Ό Μητροπολίτης

+ Ό Ναυπάκτου καί Άγίου Βλασίου Ίερόθεος